

ДІТЯМ

Багряна осінь , зодягла в намисто
Гілки калини стомлені від спеки
Кружляють в небі молоді лелеки
Гніздо батьків – кидають урочисто

Є крик туги , в їх голосі прощальнім ...
Не передать тяжку розлуку з полем
Свій край вже покидають вони з болем
Немов у вічність – проводжають день останній

Летять із дому - і сини і доні
Яка ж то сила підніма вас в вирій?
Щодня вас діти – у молитві щирій
Несуть батьки вас , в стомленій долоні

Злетіли ви – а в батька болять крила
Ця біль не зникне в нього до скончину
До поки не покине він долину
Для вас просити буде в Бога сили

Хто із батьків , спокійно може спати
Коли нависне над дітьми загроза ?
Коли в дітей їх шлях як - Долороса ?
Чи спокій можуть вони в серці мати ?

Несуть вони до Бога серця муки
Усі дитячі , болі і страждання
Несуть до Бога щиро , без вагання
У молитвах беруть , дітей на руки

Несіть ви діти , також своїх діток
Ведіть в життя , як водить пташка мати
Несіть до Бога із своєї хати
Своїх дітей – як той снопок , із квіток ...

Вересень 2018